

РЕШЕНИЕ

№ 431

гр. Варна, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ****

при участието на секретаря М. Д. Узунова
като разглежда докладваното от **** Гражданско дело № 20223110101066 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от **** С. А.**** рег.№ ****, чрез **** С.А., клон ****, ЕИК: ****, вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, със седалище и адрес на управление: гр. ****, ****, сгр. 14, представлявано от **** -Заместник управител, чрез юрисконсулт ****, **против** Н. Б. Р., ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес: гр.Варна, ****, с правно основание на чл.415 във вр.с чл. 422 от ГПК, да бъде признато за установено че **** С. А.,**** има следните вземания срещу Н. Б. Р. по Договор за кредит за покупка на стоки и услуги номер ****, сключен на 18.02.2020 г.: сумите от 202.95 лв. /двеста и два лева и деветдесет и пет ст./, представляваща неиздължена главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението - 01.11.2021г. до окончателното ѝ изплащане, сумата от 18.90 лв./осемнадесет лева и деветдесет ст./, представляваща възнаградителна лихва за периода от 01.11.2020г. до 01.03.2021 г., сумата от 18,06 лв. /осемнадесет лева и шест ст./, представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2020 г. до 16.10.2021 г., за които суми е издадена Заповед №6209/02.11.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК и Разпореждане за допълване по ч.гр.д. № 15822/2021г. по описа на Районен съд – Варна, до окончателното изплащане на вземането.

В исковата и уточняващата молба ищецът твърди, че е сключил с ответника Договорът за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит и издаване и използване на кредитна карта с номер № ****4 от 18.02.2020г., с който е отпуснало паричен кредит в размер на 434,91 лева.

Твърди се, че договора е сключен за закупуването на стоки и услуги на изплащане за срок от 12 месеца, обхващащ периода сключване на договора до 01.03.2021г., съгласно погасителен план, включваща падежните дати на месечните погасителни вноски, размер на вноската и размера на оставащата главница, като след сключване на договора сумата за закупуване на стоки е била преведена по сметка на търговски партньор на ищцовото дружество, с което ищцовото дружество е изпълнило задължението си по договора. Твърди се, че за ответникът е възникнало задължение да заплати на кредитора 12 месечните погасителни вноски всяка в размер на 44.37 лева. Твърди се, че е определен годишен процент на разходите в размер на 43,25% и крайна сума за плащане в размер от 532,44 лева. Твърди се, че месечните погасителни вноски съставляват изплащане на главницата по кредита, ведно с надбавка съставляваща печалбата на кредитора, формирана съобразно приложимите по договора ГЛП в размер на 36,48% и ГПР от 43,25%. Твърди се, че в чл. 3 от договора е предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка погасителна вноска.

Твърди се, че отв.Р. е преустановила редовното обслужване на стоковия потребителски кредит на 01.11.2020 година, към която дата са били заплатени 7 броя погасителни вноски, с които е погасила главница в общ размер на 231.96 лева и възнаградителна лихва в общ размер на 78.63 лева.

Твърди се, че на основание чл. 3 от договора, вземането на „****“ С.А., клон **** става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай е 01.12.2020, от която дата вземането е станало ликвидно и изискуемо в целия му размер, за което от страна на кредитора е изпратено изрично уведомление до длъжника на 09.04.2021.

Твърди се, че **** С.А., **** рег.№****, чрез **** С.А., клон **** е подало Заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК към Районен съд - гр. Варна. Твърди се, че по гражданско дело №15822/2021г.е издадена Заповед за изпълнение и тъй като тя е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК са последвали указания заявителя да предяви иск относно вземането си. Претендира и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът, чрез назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител, депозира отговор на исковата молба, в който практически не оспорва исковите претенции като основание и размер, но релелира доводи за некоректност на ищцовото дружество в щкачеството му на кредитор. Моли за редуциране на претендираните от ищеца суми.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложеното частно гражданско дело на ВРС, по същото на осн. чл.410 ГПК е издадена в полза на ищеца срещу ответника заповед за изпълнение, включваща процесните суми. За това няма спор и между страните.

Безспорно е още и е видно от приобщените материали, че „****“ С.А. ****, ****, рег. №****, е правопреемник на „****“ ЕАД, като принципалът има действащ клон в страната – „**** С.А. – клон ****“.

Видно от приобщения по делото Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № ****4 на 18.02.2020 г., „****“ ЕАД /правопреемник на което е ищецът по делото/ е предоставило на ответника револвиращ кредит чрез издаване и ползване на кредитна карта на стойност 434,91 лева. Договорът е сключен за закупуването на стоки и услуги на изплащане за срок от 12 месеца, обхващащ периода сключване на договора до 01.03.2021 г.

Съобразно предвиденото в т. 1 от Условията на договора, сумата по кредита следва да бъде изплатена пряко на упълномощения търговски партньор, което съставлява изпълнение на задължението на кредитора и поражда задължение за кредитополучателя да върне заетата сума, ведно с

надбавка, съставляваща печалба на кредитора, на 12 броя вноски, всяка в размер на 44.37 лева, първата от които с падеж 01.04.2020г., а последната – 01.03.2021г. Уговорено в т. 3 от Условията на договор е, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателя дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка забавена погасителна вноска, ведно с направените за събиране на вземането разноси, като при просрочие на две или повече месечни вноски, считано от падежа на датата на втората непогасена вноска, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, включително с всички определени по договора надбавки и обезщетение за забава, без да е необходимо изпращане на съобщение за настъпването на предсрочната изискуемост.

Ответникът не оспорва, че е налице облигационна връзка с ищеца и вследствие сключения договор за кредит, е закупила и получила стока – телевизор.

Крайният падеж на договора е настъпил на 01.03.2021г., т.е. преди подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

За успешното провеждане на установителен иск с правно основание чл.415, ал.1 вр. чл.422 от ГПК , както и на иска с правно основание чл.79 от ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже дължимостта на претендираната сума. В разглеждания случай ищцовата страна е длъжна да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на учредено по нейна инициатива заповедно производство по реда на чл. 410 от ГПК и издадена в нейна полза Заповед за изпълнение; депозирано от длъжника възражение в срока по чл.414 ал.2 от ГПК и депозиране на настоящата искова молба в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК; съществуването на твърдяното вземане в нейна полза по основание, както и по размер, длъжник и падеж; настъпилата изискуемост на претендираната сума. От своя страна в тежест на ответника по делото е да установи всички наведени от него положителни правоизключващи и правопогасяващи възражения по исковете, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, в това число и да установи точното във времево и количествено отношение изпълнение на задължението си за плащане

процесната сума, в случай, че ищецът докаже нейната дължимост.

Конкретният договор за кредит е сключен при действието на Закона за потребителския кредит, обн. ДВ, бр. 18/05.03.2010 г., в редакцията му от 28.07.2015 г. Съгласно чл. 22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7-9, договорът за потребителски кредит е недействителен.

В настоящия казус, процесният договор е сключен в предвидената в чл. 10, ал. 1 от ЗПК писмена форма, на шрифт не по-малък от 12, при ясно постигнато съгласие относно размера на предоставения кредитен ресурс, ведно със застрахователна премия, общ размер на плащанията, лихвения процент по кредита.

Безспорно изискването на чл. 11, ал. 1, т. 11 от ЗПК налага императивното изискване ДПК да съдържа условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. Но в конкретния случай, доколкото за целия срок на договора е договорен фиксиран лихвен процент, липсва задължение погасителния план да съдържа информация за последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми. С договора е установен фиксиран лихвен процент, поради което не е необходимо да се съдържа методика за изчисляване на референтен процент, съгласно чл. 33а от ЗПК /чл. 11, ал. 1, т. 9а/. Разпоредбите на чл. 12 от ЗПК са неприложими към настоящия договор, доколкото кредитът не е предоставен под формата на овърдрафт.

По делото не е налице спор и от приетия препис от Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта № ****4 на 18.02.2020 г. се установява, че ищеца е предоставил на ответника кредит в размер на 434,91 лева, който следва да се погаси до 01.03.2021г., ведно с плащане възнаградителна лихва от 36.48 %, на 12 месечни вноски от по 44.37 лв., с падеж първо число на съответният месец, съгласно погасителен план. Установява се още, че сумата по кредита, е предназначена за закупуване на

телевизор SANG на стойност 399лв. Според чл.3 от договора при забавено плащане на погасителна вноска, се дължи лихва за забава в размер на законната лихва, като при забава на две и повече вноски цялото задължение става автоматично предсрочно изискуемо.

Ответникът не оспорва, че е получил процесната скова, във връзка със запуването на която е отпуснат кредита.

По делото по искане на ищеца е назначена ССч.Е със задачи да установи Усвоен ли е процесният кредит и в какъв размер, какъв е бил размерът на задължението на ответника към датата на завеждане на заявлението по чл.410 от ГПК и какъв е размерът на задълженията по кредита към момента на изготвяне на заключението.

От приобщеното към делото заключение се установява, че сумата по процесния кредит в размер 434,91 лв е усвоена, като е извършено плащане от ищеца към доставчик на ответницата – **** ЕАД по фактура № **** за покупка на стока на стойност 399 лв (телевизор) и за плащане по застрахователна полица „сигурност на плащанията“ по групов полица от „****“ АД/„****“ АД в размер 35,91 лв. или общо 434,91 лв. Вещото лице установява извършени от ответницата плащания както следва: на 6.4.2020г. сумата от 44,37лв., на 12.5.2020г. сумата от 44,37лв., на 4.6.2020г. сумата от 44,37лв., на 2.7.2020г. сумата от 44,37лв., на 3.8.2020г. сумата от 44,37лв., на 2.9.2020г. сумата от 44,37лв., на 23.9.2020г. сумата от 44,37лв., или общият размер на извършените от ответницата плащания по кредита е 310,59лв.

Вещото лице установява, че Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК е подадено пред ВРС на 01.11.2021 г., към която дата в регистрите на ищеца са отчетени вземания в общ размер 221,85 лв, по пера както следва: 202,95 лв главница; 18,90 лв. възнаградителни лихви по месечни вноски. Вещото лице установява, че към датата на заключението са налице следните непогасени суми, в общ размер 221,85 лв, по пера както следва: сумата от 202,95 лв непогасена главница, съдържаща се в месечните погасителни вноски с падежи в периода 01.11.2020г. - 01.03.2021г.; сумата от 18,90 лв възнаградителни лихви, съдържаща се в месечните погасителни вноски с падежи в периода 01.11.2020г.-01.03.2021 г.

Вещото лице изчислява, че размера на обезщетението за забава върху просрочената главница е 18,04 лева за периода от 01.12.2020г. до 16.10.2021 г.

В заключение се налага извод за наличие на изискуемо и ликвидно задължение на ответника по процесния договор за кредит, което според гореизложеното относно разпределението на доказателствената тежест, е в размер на 202,95 лв главница, 18,90лв.-възнаградителна лихва и сумата от 18,04лв. – обезщетение за забава, като следва да се отхвърли претенцията за горницата до предявения размер от 18,06 лева.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените в настоящото и в заповедното производство разноски, съгласно представения по делото списък с разноски по чл.80 от ГПК, представен по делото и доказателствата за реализирани разходи, съразмерно уважената част на исковите. По настоящото производство ищецът претендира следните разноски: държавна такса в размер на 175 лв., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., депозит за особен представител в размер от 300 лв., депозит за ССЕ в размер от 300лв., като следва да бъде присъдена сумата от 870 лева.

Съгласно т.12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълкувателно дело № 4/2013г. на ОСГТК следва да бъдат присъдени с настоящото решение и разноските в заповедното производство- за държавна такса 25 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лв., като следва да бъде присъдена сумата от 74 лева, съразмерно уважената част от исковите.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца „**** С.А“ ****, ****, рег. № ****, чрез „****“ С.А. клон **** ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, ****, стр. 14 от една страна и ответника Н. Б. Р., ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес: гр.Варна, ****, че **ОТВЕТНИКЪТ ДЪЛЖИ НА ИЩЕЦА** следните суми:

- сумата от **202.95 лв.** /двеста и два лева и деветдесет и пет ст./, представляваща неиздължена главница по Договор за кредит за покупка на стоки и услуги номер ****, сключен на 18.02.2020 г., ведно със законна лихва

върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението - 01.11.2021г. до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от **18.90 лв./осемнадесет лева и деветдесет ст./**, представляваща възнаградителна лихва за периода от 01.11.2020г. до 01.03.2021 г.

- сумата от **18,04 лв. /осемнадесет лева и четири ст./**, представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2020 г. до 16.10.2021 г., за които суми е издадена Заповед №6209/02.11.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК и Разпореждане за допълване по ч.гр.д. № 15822/2021г. по описа на Районен съд – Варна, до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение за забава, за сумата от 0,2 лева/нула лева и две стотинки/, **на основание чл. 422 ал.1 от ГПК.**

ОСЪЖДА Н. Б. Р., ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес: гр.Варна, ****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „**** С.А“ ****, ****, рег. № ****, чрез „****“ С.А. клон **** ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, ****, сгр. 14 сумата в размер на **74 лева**, представляваща съдебно-деловодни разноски по ч.гр.д.№ 15822/2022 г. по описа на Варненски районен съд-49 състав, както и сумата от **870 лева**, представляваща сторени от ищеца съдебно-деловодни разноски в исковото производство, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____